

אַחַדוֹת הַפְּשׁוּט יִתְבָּרֵךְ, בְּבַחֲיִנַת: "אַתָּה אֶחָד וְשִׁמְךָ אֶחָד, וְכִי בְּעַמְךָ יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בְּאַרְיָן". שְׁעַל יְדֵי אַחַדוֹת שְׁנַתְּגַלֶּה בְּיִשְׂרָאֵל לְמַטָּה, נִתְגַּלֶּה אַחַדוֹתוֹ הַפְּשׁוּט יִתְבָּרֵךְ לְמַעְלָה:

וְזֶה בְּחִינַת מַעֲשֵׂה דִרְבִי אֱלִיעֶזֶר הַגָּדוֹל בְּתַנּוּר שֶׁל עַכְנַאִי (בְּבֹא מְצִיעָא מ"ט), כִּי רַבִּי אֱלִיעֶזֶר – הִלְכָה כְּמוֹתוֹ בְּכָל מְקוֹם (שָׁם), וְהָיָה רוֹצֵה לְהִרְאוֹת, שְׂזוּכָה לְשִׁלְמוֹת הַדְּבֹר, דְּהֵינּוּ שְׁלֵמוֹת רְבוּעַ הַדְּבֹר, שְׂזוּכִין לָזֶה עַל־יְדֵי הַלְכוֹת כַּנ"ל, וְעַל כֵּן אָמַר: 'חֲרוֹב יוֹכִיחַ', 'אַמַּת הַמַּיִם יוֹכִיחַ', 'כְּתָלִי בֵּית הַמְּדַרְשׁ יוֹכִיחוּ', 'בֵּית קוֹל יוֹכִיחַ'. כִּי אֵלּוּ אַרְבָּעָה דְבָרִים הֵם בְּחִינַת רְבוּעַ הַדְּבֹר, דְּהֵינּוּ אַרְבָּעָה חֲלָקֵי הַדְּבֹר הַנ"ל. כִּי הַצְּדִיקִים הֵם גְּבוּרֵי כַח עוֹשֵׂי דְבָרוֹ, כַּמוֹבָא בַּזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ (לְדִלְדָּה דַּף צ), שֶׁהֵם עוֹשִׂים וּמְנַהֲיִים עִם הַדְּבֹר כְּרִצּוֹנָם, וְעַל־כֵּן רָצָה רַבִּי אֱלִיעֶזֶר לְהִרְאוֹת, שֵׁישׁ לוֹ שְׁלֵמוֹת רְבוּעַ הַדְּבֹר, וְעַל־כֵּן יָכוֹל לַעֲשׂוֹת עִם הַדְּבֹר כְּרִצּוֹנוֹ, דְּהֵינּוּ לְשֵׁנוֹת הַטָּבַע כְּרִצּוֹנוֹ עַל־יְדֵי שְׁלֵמוֹת דְּבֹרוֹ, וְהִרְאָה זֹאת בְּאַרְבָּעָה דְבָרִים שֶׁהֵם בְּחִינַת רְבוּעַ הַדְּבֹר:

חֲרוֹב יוֹכִיחַ – זֶה בְּחִינַת הַדְּבֹר שֶׁל צְדָקָה, כִּי חֲרוֹב הוּא בְּחִינַת צְדָקָה, כִּי חֲרוֹב נוֹטֵעִין אוֹתוֹ רַק לְדוֹרוֹת, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ בַּגְּמָרָא (תַּעֲנִית כ"ג): 'אַנָּא עֲלָמָא בְּחֲרוּבָא אֲשֶׁתִּכַּח, כִּי הֵיכִי דִשְׁתָּלִי לִי אֲבָהָתִי, אֲנָא נַמִּי שְׁתָּלִי לְבַנָּאִי'. נִמְצָא שֶׁחֲרוֹב הוּא רַק לְדוֹרוֹת כְּמוֹ הַצְּדָקָה שֶׁהִיא לְדוֹרוֹת, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבִּי חִיָּא (שֶׁבֶת קנ"א): 'כִּי אָתָּא עַנְיָא אַקְדָּם לָהּ רַפְתָּא, כִּי הֵיכִי דִלְקָדְמוֹ לְבַנִּיךָ וְכוּ', גִּלְגַּל הוּא שְׁחוּזָר בְּעוֹלָם:

אַמַּת הַמַּיִם – זֶה בְּחִינַת תְּשׁוּבָה, בְּבַחֲיִנַת (אִיכָה ב): "שִׁפְכִי כַּמַּיִם לַבַּיִת נִכַח פְּנֵי הַ":

כְּתָלֵי בֵּית הַמְּדָרָשׁ – זֶה בְּחִינַת עֲשִׂירִים, שֶׁהֵם כְּתָל שֶׁהַכֹּל פּוֹנִין בּוֹ, כִּי "אַהֲבֵי עֲשִׂיר רַבִּים" (מְשָׁלֵי י"ד), וְהַכֹּל פּוֹנִים אֶל הָעֲשִׂירִים. וְזֶהוּ: 'כְּתָלֵי בֵּית הַמְּדָרָשׁ', בְּחִינַת (תְּהִלִּים ל"ד): "דוֹרְשֵׁי ה' לֹא יַחְסְרוּ כָּל טוֹב" דִּהְיוּ הַצְּדִיקִים – דוֹרְשֵׁי ה', שֶׁכָּל טוֹב נִמְשָׁךְ מֵהֶם. אֲךֹּ הַצְּדִיקִים מְהִינֵי זְכוּתֵיהֶם אֶעֱלֶמָא, אֲדִידָהוּ לָא' (חֲלִין פ"ו), כִּי הַצְּדִיקִים בְּעֶצְמָן אִין לָהֶם כְּלוּם, רַק מִמְּשִׁיכִין כָּל טוֹב אֶל הָעוֹלָם, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוּרָם לְבִרְכָה, עַל רַבִּי חֲנִינְיָא בֶּן דּוֹסָא (שָׁם): 'כָּל הָעוֹלָם נִזּוֹן בְּשִׁבִיל חֲנִינְיָא בְּנֵי, וְחֲנִינְיָא בְּנֵי דִי לוֹ בְּקַב חָרוּבִין' וְכוּ'. וְעַל כֵּן הָעֲשִׂירִים נִקְרְאוּ כְּתָלֵי בֵּית הַמְּדָרָשׁ, שֶׁהֵם כְּתָל שֶׁהַכֹּל פּוֹנִין אֵלָיו עַל-יְדֵי עֲשִׂירוֹתָם, וְכָל טוֹב שֶׁיֵּשׁ לָהֶם נִמְשָׁךְ לָהֶם מִבְּחִינַת בֵּית הַמְּדָרָשׁ, הֵינּוּ בְּחִינַת: "דוֹרְשֵׁי ה' לֹא יַחְסְרוּ כָּל טוֹב", שֶׁמֵּהֶם נִמְשָׁךְ כָּל הַשְּׂפָעוֹת כַּנִּל:

בֵּית קוֹל – זֶה בְּחִינַת מַלְכוּת, כִּי הַקוֹל יוֹצֵא מִשֵּׁת עֲזֻקָאִין דְּקָנָה, בְּחִינַת מַלְכוּת, בְּחִינַת (מְלָכִים-א י'): "שֵׁשׁ מֵעֲלוֹת לְכֶסֶא" (עֵין זֶהר נָשֵׂא קַב"א: פְּנֵחָם רַל"ה וּבְתַקוֹן כ"ב). נִמְצָא שֶׁהָרֵאָה רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בְּאַרְבָּעָה דְּבָרִים אֱלוֹ, שֵׁשׁ לוֹ שְׁלֵמוֹת רַבּוּעַ הַדְּבֹר, דִּהְיוּ בְּחִינַת אַרְבָּעָה חֲלָקֵי הַדְּבֹר הַנִּל. אֲבָל אֶף-עַל-פִּי-כֵן לֹא הִשְׁגִּיחוּ עַל זֶה, כִּי יַחִיד וְרַבִּים – הִלָּכָה כְּרַבִּים, כִּי זֶה יָקָר בְּעֵינֵי הַשָּׁמַיִם יִתְבָּרַךְ, שֶׁזֶּה בְּחִינַת הַתְּגִלוֹת אֲחָדוֹת הַפְּשׁוּט מִבְּחִינַת פְּעֻלוֹת מִשְׁתַּנּוֹת כַּנִּל, שֶׁזֶּה בְּחִינַת שִׁבְתַּת כַּנִּל. וְזֶהוּ שֶׁאָמַר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: 'נִצְחוֹנֵי בְּנֵי'; הֵינּוּ שְׁבֻחֵינַת בֶּן שְׁלֹשָׁה נִצְחָה, כִּי זֶה שְׂרָבִים מִסְפִּימִים לְדַעַת אֶחָד, זֶה בְּחִינַת שִׁבְתַּת, בְּחִינַת בֶּן כַּנִּל:

וְזֶה בְּחִינַת: "עֲבָדוּ אֶת ה' בְּשִׂמְחָה" (תהלים ק'). הֵינּוּ לְהַמְשִׁיךְ שִׂמְחָה לְבְּחִינַת עֲבָד, בְּחִינַת מְט"ט, בְּחִינַת שֵׁשֶׁת יָמֵי הַחֹל כַּנ"ל. וְזֶהוּ דְעֻזוֹ פִּי ה' הוּא אֱלֹקִים, בְּחִינַת אַחַדוּת הַפְּשוּט, שְׁכָל הַשְּׁנוּיִים הֵם אֶחָד, שְׂזֵה נִתְגַּלָּה עַל-יְדֵי שְׁנַמְשָׁךְ הַשִּׂמְחָה שֶׁל שַׁבָּת לְשֵׁשֶׁת יָמֵי הַחֹל, שֶׁהֵם בְּחִינַת עֲבָד כַּנ"ל:

וְזֶה בְּחִינַת חֲנֻכָּה. פִּי יָמֵי חֲנֻכָּה הֵם יָמֵי הוֹדָאָה, שֶׁהוּא בְּחִינַת שְׁעֵשׂוּעַ עוֹלָם הַבָּא, בְּחִינַת הַלְכוּת, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה זֹכִין לְשִׁלְמוֹת הַדְּבֹר, עַל-יְדֵי הַתְּגַלּוֹת הָאֵמֶת כַּנ"ל. וְזֶהוּ בְּחִינַת הַשְּׁמֹן שֶׁל נֵר חֲנֻכָּה, בְּבְחִינַת (דְּבָרִים ל"ג): "תְּמִידָה וְאוֹרִיךְ לְאִישׁ חֲסִידְךָ"; שְׁעַל יְדֵי הַחֲסָדִים, דִּהְיִנוּ בְּחִינַת הַלְכוּת, נִתְגַּלָּה אֹר הָאֵמֶת, בְּחִינַת: "תְּמִידָה וְאוֹרִיךְ". וְזֶה בְּחִינַת הַשְּׁמֹן, שֶׁהוּא בְּחִינַת אֹר הָאֵמֶת, בְּחִינַת (תהלים מ"ג): "שִׁלַּח אֹרֶךְ וְאַמְתֵּךְ". וְצָרִיךְ לְתַנּוּ סְמוּךְ לַפֶּתַח (שַׁבָּת כ"א:), בְּחִינַת: "פֶּתַח פִּיךָ" (מיכה ז'), הֵינּוּ הַדְּבֹר, כִּי הָאֵמֶת מֵאִיר בְּהַדְּבֹר כַּנ"ל, בְּבְחִינַת (תהלים קי"ט): "פֶּתַח דְּבָרֶיךָ יֵאִיר" וְאֵזֵי נִמְשָׁךְ הַשִּׂמְחָה שֶׁל שַׁבָּת לְשֵׁשֶׁת יָמֵי הַחֹל עַל-יְדֵי לְשׁוֹן הַקֶּדֶשׁ, שֶׁהוּא שִׁלְמוֹת הַדְּבֹר.

וְזֶה בְּחִינַת חֲנֻכָּה – חָנוּ כ"ה, בְּחִינַת שַׁבָּת נִיחָא, שָׁבוּ מִקְּשָׁר לְשׁוֹן-הַקֶּדֶשׁ שֶׁהוּא בְּחִינַת: "כֹּה תְּבָרְכוּ" – בְּלְשׁוֹן-הַקֶּדֶשׁ כַּנ"ל. וְהַשִּׂמְחָה שֶׁל שַׁבָּת מֵאִיר לְשֵׁשֶׁת יָמֵי הַחֹל, שֶׁהֵם גַּם כֵּן בְּחִינַת חֲנֻכָּה בְּחִינַת חֲנוּךְ, מְט"ט, עֲבָד, שְׁשִׁלְטָנוּתָהּ בִּיְמֵי הַחֹל, בְּבְחִינַת: "זֶה יִנְחַמְנוּ מִמַּעַשְׂיֵנוּ וּמִמַּעַצְבוֹן יְדֵינוּ" בְּחִינַת שִׂמְחָה שֶׁל שַׁבָּת, שְׁנַמְשָׁךְ לְשֵׁשֶׁת יָמֵי הַחֹל כַּנ"ל:

סֵדֶר קִצּוֹר לְקוּטֵי מוֹתֵר"ן הַיּוֹמִי:

ט עֵקֶר קִיּוֹם וּשְׁלְמוֹת הַדְּבֹר הוּא עַל-יְדֵי אֵמֶת:
 י תְּמִכֵי אֹרֶיְתָא שְׁנוֹתָנִים מָמוֹן לְתַלְמִידֵי חֲכָמִים זְכוּתָם גָּדוֹל

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

לִבְנֵי מְנוּחָה רַבִּי לְ"ל" עֲנֵי מִקּוּחַ שִׁדְדָה לְעַד מִסְפְּרֵי רַבְּנֵי יְהוּדָה תִּיקוּן לְכַ"ל
זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר יֵצֵא לְאוּר ע"י הוֹצָאת "נִצְחָתִי וְאֵנָח" שְׁע"י יִשְׁבֵּת תִּיקוּן הַמִּידוֹת

מְאֹד. כִּי עַל-יְדֵי מָמוֹנָם שְׁמַחֲזִיקִין הַתְּלַמִּידֵי-חֲכָמִים עַל-יְדֵי-זֶה יְכוּלִים הַתְּלַמִּידֵי-חֲכָמִים לְעֶסֶק בַּתּוֹרָה וּלְהוֹלִיד הַלְכוֹת וְחֵדוּשֵׁי תּוֹרָה. נִמְצָא שֵׁישׁ לָהֶם חֵלֶק בְּהַתּוֹרָה שְׁנוּלָדָה וְנִתְגַּלָּה עַל יְדָם. וְכָל הַמָּמוֹן שְׁנוֹתָנִים לְהַתְּלַמִּידֵי-חֲכָמִים אֵף שֶׁנֶּחֱסֵר לְפִי שְׁעָה אֶצְלָם אֵף-עַל-פִּי-כֵן עַל-יְדֵי הַהֲלָכוֹת שְׁנוּלָדוּ וְנִתְחַדְּשׁוּ עַל יְדָם נִשְׁפָּע עַל-יְדֵי-זֶה חֶסֶד וְחֹזֶר וְנִתְמַלֵּא לָהֶם הַחֶסֶד וְהַחֶסֶד וְזוֹכִין לְשַׁעֲשׂוֹעַ עוֹלָם הַבָּא שֶׁהוּא בְּחִינַת מְלוּי הַחֶסֶד (עֵין פְּנִים) וְלְכָל שְׁלֹשֶׁת קוּי הָאֵמֶת שִׁיאִירוּ בְּכָל אַרְבָּעָה חֻלְקֵי הַדְּבָר הַנ"ל וְלְכָל הַתְּקוּנִים הַנ"ל:

יֵא עַל-יְדֵי הַתְּפִלָּה שִׁישְׁרָאֵל מִתְּפַלְּלִין בְּאֵמֶת נִקְרָאִים בְּשֵׁם אֱל. כִּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִקְרָא אֵל עַל שֵׁם הַכֹּחַ, כִּי הוּא תִקְיָה וּבְעַל הַיְכָלָת. וְעַל-יְדֵי הַתְּפִלָּה אָנוּ לּוֹקְחִין לְעֶצְמֵנוּ הַכֹּחַ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כִּי אָנוּ מְבַטְלִין גְּזֵרוֹתָיו. וְאֵז יִשְׂרָאֵל נִקְרָאִים בְּשֵׁם אֱל:

סִדְרָה יְמֵי מְנוּחָה רַבִּי לְ"ל" תִּיקוּן

עַד וְהֵנָּה בְּאֵלוּ הַיָּמִים רָאִיתִי שְׁכָל הַמִּתְנַדְּבִים אֵינָם מְסַלְּקִים גַּם עִתָּה, וְכָל אֶחָד דּוֹחָה מִיּוֹם לְיוֹם כִּי הָיָה שְׁעָתָם דְּחֻקָּה וְעַל יְדֵי זֶה נִחְלַשׁ דַּעְתִּי מְאֹד וְגַם כִּי נִסְעָתִי מִטְּפָלִיק לְעִיר הַסְּמוּכָה וְקוּיִתִּי לְקַבֵּל שָׁם אֵיזָה סֶדֶד עַל הַחֲדָפְסָה וְלֹא פָּעַלְתִּי כְּלוּם וְנִסְעָתִי מִשָּׁם לְאוּמִין בְּפַחֵי נֶפֶשׁ כִּי רָאִיתִי שְׂאִי אֶפְשָׁר לְגַמֵּר הָעֶסֶק עַל יְדֵי נִסְיָעָה זֹאת וְאַטְלִטֵּל עֲצָמִי בַּחֲרָף בְּחֻנָּם בְּפָרֵט בְּמִנְיַעוֹת כְּאֵלָּה שֶׁהָיוּ לִי אֵז וְעָלָה עַל דַּעְתִּי לְחֹזֶר לְבֵיתִי וּבְאֵתִי לְאוּמִין בְּיוֹם רַבִּיעִי י"ז שְׁבַט:

בְּבוֹאֵי לְשָׁם הוֹדִיעוּ לִי שֶׁגַם רַבִּי נִפְתָּלִי בָּא לְאוּמִין מִבְּרֶסֶלַב וְלֹא רָצִיתִי לְהֵאֱמִין מִחֲמַת שְׁזָה סָמוּךְ הָיָה עִמִּי יַחַד בְּאוּמִין בְּעָרֵב רֵאשׁ חֹדֶשׁ שְׁבַט כַּנ"ל אַחֲרַי כִּי נִתְעַדְּנוּ יַחַד עִם רַבִּי נִפְתָּלִי וְהֵנָּה

באמת רבי נפתלי בא לאומין על ידי השגחת השם יתברך שסבב
השם יתברך עד ששלח אותו אחד לאומין כדי שיתפלל שם
בשביל בנו שנקלה אז ואז ראיתי נפלאות השם ונוראותיו כי
באמת נשלח אז רבי נפתלי אלי לאומין מן השמים כדי שיגמר
העסק על ידי שנינו כי אני בעצמי הייתי מכרח לחזור מכמה
טעמים, כי גם היה לי כמה עסקים בעסק העזבון שלו שהייתי
צריך להיות בביתי והשם יתברך יודע תעלומות גלגל ברחמי
וסבב סבות שיבוא רבי נפתלי לאומין באותו היום שבאתי לשם
ותכף עלה על דעתי שאשלח אותו במקומי ועדין נתישבותי הרבה
בזה, וביום חמישי הייתי על קברו ואחר כך נסכם דעתי לשלחו
במקומי ונסע הוא עם רבי שמעון ואני חזרתי במקומו לביתי וזה
היתה השגחה נפלאה מהשם יתברך כי לולא זאת איני יודע אם
היה נגמר הדפסת הספר אז:

גם אז ביום חמישי ח"י שבט ה"ל היה התחלת היסוד של
ההדלקה, להדליק שמן זית על קברו נר תמיד לא יכבה כאשר
אנו נוהגין מאז ועד הנה וגם זה היה על פי מעשה בקהלת קדש
טפליק ואי אפשר לבאר כל הפרטים, כי בכל זה היו עוד כמה
דברים נוראים שראינו השגחתו ונפלאותיו יתברך בכל עת, איך
הוא יתברך בעזרנו לגמר עסקי רבנו זכרוננו לברכה שהם זכות
הרבים לדורות, אשר המניעות נשתטחו פנגידנו בלי גבול, ולולא
ה' שהיה לנו לא היה באפשרי לגמרם בשום אופן:

ונסע אז רבי נפתלי מאומין לסביבות אנשיי שלומנו שבמדודי בקא
וטשעריין וקרימינטשאק כו' ואני חזרתי עם העגלה שלו לפה
ברסלב מכאן נסעתי לביתי לנעמירוב וחשבותי בכל פעם
מחשבות הרבה איך אפשר לגמר ההדפסה אחר כך בסמוך

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ליל 10
לומר מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדף צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל"
זקן נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

הִכְרַחְתִּי לְנַסֵּעַ לְמִזְבוֹז' בְּעֶסֶק הָעֲזָבוֹן שְׁלוֹ, וְנִסְעָתִי עִם חֲתָנִי רַבִּי יוֹסֵף זְכוּרֹנוֹ לְבָרְכָהּ וְהֵינּוּ מְשׁוֹבְתֵי שִׁבְת־קֹדֶשׁ אֶצֶל אָבִיו הָרַב הַגָּאֹן מִחֲמַעַלְנִיק וּמִשָּׁם נִסְעָנוּ לְמִזְבוֹז' וְלֹא פָּעַלְנוּ כְּלוּם בְּעֶסֶק שְׁלָנוּ שֶׁל הַחֲנִיּוֹת שְׁלוֹ וְחֲזַרְנוּ בְּפִחֵי נֶפֶשׁ וּבָאתִי לְנַעֲמִירוֹב סָמוּךְ לְפוּרִים וְעַדִּין רַבִּי נִפְתָּלִי לֹא שָׁב לְבֵיתוֹ מִהַדָּרֵךְ הַזֶּה:

וּבַתּוֹךְ שָׁהִיוּ מִחֲשָׁבוֹתַי תְּמִיחִים וּמִשְׁתּוֹמְמִים מְאֹד מְאֹד וְאֵינִי יוֹדֵעַ לְשִׁית עֲצוֹת בְּנַפְשִׁי אֵיךְ לְהִתְנַהֵג בְּעֵינַי הַהַדְפָּסָה, כִּי עָלָה עַל דַּעְתִּי לְנַסֵּעַ לְמֵאֵהֲלוֹב שְׁהִיָּה שָׁם דְּפוּם אֶצֶל מִחְתָּנִי רַבִּי צְבִי וְשִׁתְּפוּ רַבִּי לִיב, וְרָצִיתִי לָעֵת עֲתָה לְנַסֵּעַ לְשָׁם לַעֲשׂוֹת מְקַח עִם הַמְדָּפִים דְּשָׁם שְׁכַאֲשֶׁר יָבוֹא רַבִּי נִפְתָּלִי נְדָפִים שָׁם מִיָּד אַךְ רָאִיתִי שְׁעַדִּין אֵין בְּיָדֵי אֶפְלוֹ עַל הוֹצָאת הַנְּסִיעָה לְמֵאֵהֲלוֹב וְלִתֵּן לוֹ מְעַט כֶּסֶף קִנְיָן שְׁקוֹרִין אֲדָרוֹף וְדַעְתִּי הִיָּתָה חֲלוּקָה מְאֹד בְּתוֹךְ כֶּךָ סִבֵּב הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּנִפְלְאוֹתָיו הַנּוֹרְאוֹת וּמִיָּד עָבְרִי בְּקַהֲלַת־קֹדֶשׁ נַעֲמִירוֹב בַּחוּץ פְּתֹאֵם נִשְׁאַתִּי עֵינַי וְרָאִיתִי אֶת רַבִּי לִיב מְקַהֲלַת קֹדֶשׁ מֵאֵהֲלוֹב שְׁהִיָּה לוֹ חֵלֶק בְּהַדְפּוּם דְּשָׁם וְנִבְהַלְתִּי מְאֹד וְהִבְנַתִּי כִּי מֵאֵת הַשָּׁם הִיָּתָה שְׁנֵת־גִּלְגַּל מֵאֵתוֹ יִתְבָּרֵךְ שָׁבָא לְכָאן הַיּוֹם, וְשִׁיִּסְתּוֹבֵב הַדְּבָר שְׁאַרְאֶה אוֹתוֹ מֵה שְׁלֹא הָיָה מִדָּרֵךְ הַטָּבֵעַ שְׁאַפְנֵעַ בוֹ כִּי לֹא הָיָה לוֹ עֶסֶק וְלֹא עָלָה עַל דַּעְתּוֹ שְׁיִתְרָאֶה פָּנִים עִמִּי לוֹלֵא חֻמְלַת הַשָּׁם עֲשֵׂתָה זֹאת בְּהַשְׁגָּחַתוֹ הַנִּפְלְאָה וְתִכְרַף נִתְחַזְקֵתִי וְהִלְכֵתִי אֵלָיו וְעֲשִׂיתִי עִמּוֹ מְקַח עַל הַהַדְפָּסָה וְאַחַר כֶּךָ הָיָה בְּזֵה עוֹד כִּמָּה מַעֲשִׂיּוֹת:

סֵדֶר לְקוֹפֵי עֲצוֹת הַיּוֹמִי:

כֵּה יֵשׁ נִפְשׁוֹת שֶׁהֵם פְּגוּמוֹת מְאֹד מְאֹד, וְאֶפְלוֹ כְּשִׁבְאִים אֶצֶל הַצְּדִיקִים הָאֱמִתִּיִּים אַף עַל פִּי כֵּן עַדִּין מְשַׁקְעִים בְּכָל הַתְּאוּוֹת וְעַדִּין לֹא יֵצְאוּ מִחַל אֶל הַקֹּדֶשׁ אֶפְלוֹ כְּחוּט הַשְּׁעָרָה. וְנִפְשׁוֹת כְּאֵלוֹ

בַּיָּדַי אֵי אֶפְשָׁר לְהַעֲלוֹתָם וּלְחַדְשָׁם בְּבַחֲיַנַּת עֲבוּר. אֲבָל יֵשׁ צַדִּיק
 שֶׁגָּדוֹל בְּמַעֲלָה נִפְלְאָה וְנוֹרָאָה כָּל כֶּף עַד שֶׁאֶפְלוּ נִפְשׁוֹת פְּגוּמוֹת
 כְּאֵלוֹ הוּא יָכוֹל לְהַעֲלוֹתָם בְּבַחֲיַנַּת עֲבוּר וּלְחַדְשָׁם לְטוֹבָה. עַל כֵּן
 מִי שֶׁיּוֹדֵעַ בְּנִפְשׁוֹ שֶׁפָּגַם מְאֹד וְרוֹצֵה לְחוּם עַל חַיּוֹ וּלְחַזֵּר לְהַשֵּׁם
 יִתְבַּרֵּךְ, צָרִיךְ לְבַקֵּשׁ וּלְהִתְחַנֵּן מְאֹד מְאֹד לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ
 שֶׁיִּזְכְּהוּ בְּרַחֲמָיו לְהִתְקַרֵּב לְצַדִּיק כְּזֶה, שֶׁיְהִיָּה גִבּוֹר כָּל כֶּף שֶׁיּוֹכֵל
 לְהַעֲלוֹת וּלְחַדֵּשׁ גַּם נִפְשׁוֹ לְטוֹבָה. אֲשֶׁרֵי הַזּוֹכָה לְמִצְאָה צַדִּיק כְּזֶה
 (שם).

כו יִרְאֶה וְאֶהְבֶּה אֵי אֶפְשָׁר לְקַבֵּל כִּי אִם עַל יְדֵי צַדִּיקֵי הַדּוֹר.
 וְכִשְׁנַחֲשֵׁךְ אֶצֶל אֶחָד הִירְאָה וְהֶאֱהָבָה זֶהוּ מִחֲמַת שְׁנַתְחַשֵּׁךְ אֶצְלוֹ
 אֹר הַצַּדִּיק, וְאִף שֶׁבְּאַמַּת הַצַּדִּיק מֵאִיר בְּכָל הָעוֹלָמוֹת מְכַל שֶׁכֵּן
 בְּעוֹלָם הַזֶּה, אִף עַל פִּי כֵן אֶצְלוֹ אֵינוֹ מֵאִיר כָּלֵל מִגִּדְל הַחֲשֵׁךְ שְׁלוֹ.
 וְאִף שֶׁהוּא אֶצֶל הַצַּדִּיק וְיֹושֵׁב אֶצְלוֹ אֵינוֹ יָכוֹל לְטַעַם וּלְהִבִּין
 וּלְרְאוֹת אֹרֹו הַגָּדוֹל שֶׁעַל יָדוֹ יָבוֹא לְתַכְלִית הַטּוֹב הַנִּצְחִי (שם יז).

כז וְכָל זֶה הוּא מִחֲמַת הַמַּעֲשִׂים רָעִים שְׁלוֹ. שֶׁעַל יְדֵי זֶה נִחַשְׁךְ
 שְׁכָלוֹ בְּכִסְיֹוֹת דְּהֵינּוּ דַּעוֹת נִפְסָדוֹת וְהוּא נִדְמָה בְּעֵינָיו שֶׁהוּא
 חָכֵם וְנוֹפְלִים לוֹ קִשְׁיוֹת עַל הַצַּדִּיק הָאֱמֶת. אֲבָל כָּל אֵלוֹ הַדַּעוֹת
 נִפְסָדוֹת וְהַקִּשְׁיוֹת וְהַחֲכָמוֹת כְּאֵלוֹ הֵם כָּלָם שְׁטוֹת וְכִסְיֹוֹת גָּמוּר,
 שֶׁמִּחֲמַת עֲכִירַת הַמַּעֲשִׂים נִתְחַשֵּׁךְ שְׁכָלוֹ בְּכִסְיֹוֹת כַּנִּ"ל, וְעַל יְדֵי
 זֶה נִתְחַשֵּׁךְ אֶצְלוֹ אֹר הַצַּדִּיק וּמִחֲמַת זֶה אֵין לוֹ יִרְאָה וְאֶהְבֶּה
 כַּנִּ"ל (שם).

כח עַל-יְדֵי צְדָקָה שְׁנוֹתֵן לְצַדִּיקִים אֱמֶתִיִּים וְלַעֲנִיִּים הַגּוֹנִים, עַל יְדֵי
 זֶה מְשָׁלִים וּמְתַקֵּן הַשְּׁכָל וְזוֹכָה לְרְאוֹת אֹר הַצַּדִּיק וְעַל יְדֵי זֶה
 זוֹכָה לְיִרְאָה וְאֶהְבֶּה (שם).

אֶךְ מִחֲמַת שְׁכָר הַתְּחִיל לְהִתְחַרֵּט, הָיָה מְבַלְבֵּל אֹתוֹ הַמְּחַשְׁבוֹת
 שֶׁל חֲרָטָה וְתִשׁוּבָה בְּכָל פַּעַם פַּעַם אַחַת הִנִּיחַ עֲצָמוֹ לְשֹׁכֵב וְחָלַם
 לוֹ, אֵיךְ שֶׁבְמָקוֹם פְּלוֹנִי יֵשׁ יָרִיד בְּיוֹם פְּלוֹנִי, שְׂיִלְךָ לְשָׁם וּמָה
 שְׂיִזְדַּמֵּן לוֹ בְּרֵאשׁוֹנָה אֵיזָה עֲבָדוֹת לְהַשְׁתַּכֵּר יַעֲשֶׂה אֹתוֹ
 הָעֲבָדוֹת, אַף אִם אֵינוֹ לְפִי כְבוֹדוֹ וְהַקִּיץ וְהַחֲלוֹם הַזֶּה נִכְנָם לוֹ
 מְאֹד בְּמַחְשְׁבָתוֹ כִּי לְפַעְמִים עוֹבֵר הַדְּבָר תִּכְרַף מִן הַמְּחַשְׁבָּה, אֶךְ
 דְּבַר הַחֲלוֹם הַזֶּה נִכְנָם הַרְבֵּה בְּמַחְשְׁבָתוֹ אֶךְ אַף־עַל־פִּי־כֵן הָיָה
 קָשָׁה בְּעֵינָיו לַעֲשׂוֹת זֹאת, וְהִלֵּךְ יוֹתֵר אֶל הַשְׁתִּיָּה וְחָלַם לוֹ יוֹתֵר
 הַחֲלוֹם הַזֶּ"ל כַּמָּה פַּעְמִים, וּבְלִבֵּל אֹתוֹ מְאֹד.

סדר שְׁלֵחוֹ עֲרוּף הַיּוֹמִי:

(ח) מפטירין ביום שביעי וידבר דוד וביום השמיני עוד היום בנוב
 לעמוד: (ט) שבת שחל בחול המועד ערבית שחרית ומנחה
 מתפלל כדרכו של שבת ואומר יעלה ויבא בעבודה ובמוסף אומר
 סדר מוסף יום חול המועד אלא שמזכיר של שבת ואומר ותתן
 לנו את יום המנוח הזה ויום חג המצות הזה וכן אומר את מוספי
 יום המנוח הזה ויום חג המצות הזה וחותם מקדש השבת וישראל
 והזמנים ומפטירין היתה עלי: הגה ואין מזכירין בברכת ההפטרה
 לפסח לא באמצע ולא בחתימה ונוהגין לומר שיר השירים בשבת של חול
 המועד ואם שבת ביום טוב האחרון אומרים אותו באותו שבת וכן הדין
 בסוכות עם קהלת ונוהגין לומר רות בשבועות (אבודרהם) והעם נהגו שלא
 לברך עליהם על מקרא מגילה ולא על מקרא כתובים:

סימן תצא (א) במוצאי יום טוב בין במוצאי יום טוב לחול בין
 במוצאי יום טוב לחולו של מועד מבדיל בתפלה
 כמו במוצאי שבת אלא שאינו מברך לא על הנר ולא על
 הבשמים: (ב) יום טוב שחל להיות במוצאי שבת אומר באתה

סימן תצד (א) ביום חמשים לספירת העומר הוא חג השבועות
 וסדר התפלה כמו ביום טוב של פסח אלא שאומרים את יום חג השבועות הזה זמן מתן תורתנו וגומרים
 ההלל ומוציאין שני ספרים וקורין בראשון חמשה מביחדש
 השלישי עד סוף הסדר ומפטיר קורא בשני וביום הבכורים
 ומפטיר במרכבה דיחזקאל ומסיים בפסוק ותשאני רוח: (ז) ביום
 השני קורים בפרשה כל הבכור עד סוף הסדרא ומפטיר קורא כמו
 אתמול ומפטיר בחבקוק מן וה' בהיכל קדשו עד למנצח בנגינותי:

סדר לקויי התפלות הימני:

קו: רבונו של עולם, אתה ידעת את לבב כל בני האדם, מה נאמר
 ומה נספר לפניך הלא כל הנסתרות והנגלות אתה יודע, "מציל
 עני מחזק ממנו ועני ואביון מגוזלו", הצילנו מהם שמרנו מהם,
 הגן בעדנו בזכות וכה הצדיקים האמתיים מנהיגי אמת אשר אנו
 חוסים בהם, ושמרנו והצילנו מכל מזיקי עלמא שהם המנהיגים
 של שקר, שלא יהיה להם שום כח להזיק לנו חם ושלום, בשום
 דבר שבבעולם, לא בגשמיות ולא ברוחניות, ולא תעשינה ידיהם
 תושיה כי אין לנו על מי להשען, כי אם על אבינו שבשמים
 ותכניע ותעקר ותבטל את כל ממשלתם והתנשאותם של כל
 המנהיגים של שקר, ותטל חרב הגאווה מידם "וזרוע רמה תשבר"
 ותבטל השקר מן העולם, ותגלה האמת בעולם ויקים מקרא
 שכתוב: "משד עניים מאנקת אביונים, עתה אקום יאמר ה',
 אשית בישע יפיה לו", ותבטל מידת הגאווה דסטרא אחרא מעלינו
 ומעל כל עמך בית ישראל מעתה ועד עולם:

קו: ובכן יהי רצון מלפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו, מלא רחמים,
 קדוש ונורא, קדוש על כל הקדשות, שתשפיע עלינו קדשתך

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ד"מ
לומר מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדף צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל"
זוה"ק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

הַעֲלִיזָה וְתַעֲזֵרְנוּ לְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר וּלְכַף אֶת יִצְרָנוּ הָרַע לְהַשְׁתַּעֲבֹד
לָךְ וְנִזְכָּה לְכַפּוֹת וּלְשַׁבֵּר אֶת תַּאֲוֹתֵינוּ הָרָעוֹת וּלְבַטֵּל תַּאֲוֹת נְאוּף
מֵאֲתָנוּ לְגַמְרֵי וְתִתֵּן לָנוּ מְגִי אֶרֶץ צַדִּיקִים אֲמִתִּיִּם שְׂיֵהִיו מְגִנִּים
עָלֵינוּ, וַיִּבְטְלוּ מֵאֲתָנוּ תַּאֲוָה הָרָעָה הַזֹּאת, עַד שֶׁנִּזְכָּה לְהַכְנִיעַ
וּלְשַׁבֵּר וּלְבַטֵּל הַחֹתָם דְּקִלְפָּה, וּלְתַקֵּן הַחֹתָם דְּקִדְשָׁה וְתַצִּיל
אוֹתָנוּ תָּמִיד מִמְקָרָה לְיָלָה וְתַעֲזֹר וְתוֹשִׁיעַ וְתִגֵּן עָלֵינוּ, שֶׁנִּזְכָּה
לְהַתְקַדֵּשׁ בְּזוּגֵינוּ בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה, וְלֹא נִהְיֶה רְגִילִים חֲלִילָה בְּתַאֲוָה
זֹאת אֲפֹלוּ בְּהִתַּר, רַק לְהִתְרַחֵק מִתַּאֲוָה זֹאת בְּכָל מִינֵי הִתְרַחֲקוֹת
וְתִרְחַם עַל פְּלִטָתָנוּ שֶׁנִּזְכָּה מֵעַתָּה לְשֹׁמֵר מְעַט לַחֹת וְשִׁמְנוּנִית
שֶׁבְּגוּפָנוּ, לְבָלִי לְהוֹצִיאוֹ לַחוּץ חֵם וְשָׁלוֹם עַל יְדֵי תַּאֲוָה זֹאת, רַק
נִזְכָּה לְשֹׁמֵר מְאֹד לַחֹתֵינוּ וְשִׁמְנוּנֵינוּ לְהַעֲלוֹתָם אֶל הַמַּחַ
בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה גְדוֹלָה וְנִזְכָּה לְבָרֵךְ וּלְהַעֲלוֹת כָּל הַלְּחֹת
וְהַשִּׁמְנוּנִית מִפָּנֵם "הַחֹתִים בְּשָׂרוֹ" לְתַקֵּן הַחֹתָם דְּקִדְשָׁה שֶׁהוּא
תַּקֵּן הַמַּחֲיִין וְיִתְחַזֵּק וְיִתְחַדֵּשׁ מַחֵי וְדַעֲתֵי בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה גְדוֹלָה
בְּחֻכְמָה בְּתַבּוּנָה וּבְדַעֲתָה, וְיִתְנוּצְצוּ הַמַּחֲיִין שְׁלֵי בְּחֻכְמָה וְהַבְּנָה
יִתַּר בְּכָל פֶּעַם בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה וְתִזְכְּנוּ לְקִדְשָׁה הַתְּפִלִּין בְּאַמֶּת
שֶׁהֵם חֹתָם הַקִּדְשָׁה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "שִׁימְנֵי כַחֲוֹתָם עַל לִבְךָ כַחֲוֹתָם
עַל זְרוּעֶךָ":

קח: אבינו מלך אל חי וקיים, אל חי חלקנו צורנו, צוה להציל
ידידות שארינו משחת למען בריתך אשר שמרת בבשרנו, כי אתה
ברחמך חתמת אותנו בחותם אות ברית קדש רחם עלינו
ברחמך הגדולים והנוראים, ועזרנו והושיענו ושמרנו מעתה,
שנזכה מעתה לשמר את החותם הקדוש הזה הצילנו נא מחותם
הסטרא אחרא, כי אתה "כל תוכל ולא יבצר ממך מזמה, כי גדול
אתה ועושה נפלאות אתה אלקים לבדך" ומי יאמר לך מה תעשה

חֹם וְחַמֵּל וְרַחֵם נָא עָלֵינוּ לְמַעַן שְׂמֵךְ, וְתֵן לָנוּ כַח הַמְּגִינֵי אֶרֶץ
שְׁנֹזְכָה לְבָרֵךְ וּלְהַעֲלוֹת מִחוּתָם דְּקִלְפָּה לְחוּתָם דְּקִדְשָׁה כְּאִמּוֹר
"גִּיאָוָה אֲפִיקֵי מְגִנִּים סָגוֹר חוּתָם צָר":

קט: וְזַכְנוּ לְקַיִם מִצְוֹת תְּפִלִּין כְּרֵאוֹי בְּכָל פְּרֻטִיָּה וְדְקְדוּקִיָּה
וְכֹוֹנֹתִיָּה וְתִרְי"ג מִצְוֹת הַתְּלוּיִים בָּהּ, וּבְלֵב טוֹב וּבְשִׂמְחָה גְדוּלָּה,
כְּרֵאוֹי לְשִׂמְחָה וְלִגְיִל וְלְשׁוֹשׁ מְאֹד כְּשֶׁאֲנוּ זֹכִים לְהַתְּעַטֵּר בַּעֲטֻרֹת
תְּפִאָּרֶת הַתְּפִלִּין הַקְּדוּשִׁים וְהַנּוֹרְאִים מְאֹד שֶׁהֵם כְּתוּרֵי דְמִלְכָּא
וּבְזִכּוֹת קְדֻשָׁת הַשְּׁבָעָה רְאִשִׁים שֶׁל הַתְּרִין "שִׁינִין" הַקְּדוּשִׁים
שֶׁבְּתְּפִלִּין, שֶׁהֵם "שִׁין" שֶׁל שְׁלֹשָׁה רְאִשִׁים וְ"שִׁין" שֶׁל אַרְבַּע
רְאִשִׁים, נְזֻכָּה לְהַמְּשִׁיךְ עָלֵינוּ קְדֻשָׁת מוֹשֶׁה מְשִׁיחַ שֶׁהוּא רוּעָה
יִשְׂרָאֵל הָאֲמֵתִי שֶׁכָּלוּל מִכָּל הַשְּׁבָעָה רוּעִים וּבְזִכּוֹתָם וְכַחֵם שֶׁל
מוֹשֶׁה רַבֵּנוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם וְשֶׁל כָּל הַשְּׁבָעָה רוּעִים, וּבְזִכּוֹת כָּל
הַצְּדִיקִים הָאֲמֵתִיִּים, נְזֻכָּה לְשִׁבֵר וּלְבַטֵּל תַּאֲזוּת נְאוּף מֵאֲתָנוּ,
וּלְשִׁבֵר הַחוּתָם דְּקִלְפָּה, וּלְתַקֵּן בְּכָל מִינֵי תְּקוּנִים הַחוּתָם דְּקִדְשָׁה
חֲתֻמָּנוּ לְחַיִּים אֲמֵתִיִּים, מְלֶךְ חַפִּץ בַּחַיִּים, לְמַעַנְךָ אֱלֹקִים חַיִּים גּוֹאֵל
מִמּוֹת וּפּוֹדֵה מִשַּׁחַת, הַצִּילֵנוּ מִבְּאֵר שַׁחַת הַצִּילֵנוּ נָא בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְּבִים מִן הַשְּׂאִיִל תַּחְתִּיּוֹת פְּדֵה אֹתָנוּ מִעֲזוֹת הַתַּאֲזוֹת רָעוֹת,
וּבְפִרְט מִעֲזוֹת הָרַע שֶׁל תַּאֲזוֹת נְאוּף פְּדֵה עִמָּךְ מִעֲזוּיִם, צֵאנֶךָ מִיַּד
גּוֹזְזִים, עֲשֵׂה עִמָּנוּ פְּלֵא לְחַיִּים:

קי: רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲתָה לְבַד יוֹדַע מִי וּמִי עוֹמְדִים
עָלֵינוּ בְּכָל עֵת, אֲשֶׁר רוּצִים לְהַתְּגַבֵּר חַם וְשְׁלוֹם לְסָגֹר וּלְחַתּוֹם
אוֹתָנוּ חַם וְשְׁלוֹם בְּכַמָּה וּבְכַמָּה חוּתָמוֹת דְּסִטְרָא אַחְרָא, חוּתָם עַל
חוּתָם "גִּידֵר בַּעֲדֵי וְלֹא אֵיצֵא הַכְּבִיד נְחֻשְׁתִּי" אֲבָל אֲתָה ה' אֱלֹקִים
אֲמֵת, וְחוּתְמָךְ אֲמֵת, בְּךָ לְבַד בְּטַחְחֵנוּ וְעַל חֶסֶדְךָ הַגְּדוֹל בְּאֲמֵת
נִשְׁעַנְנוּ, בִּידְךָ נִפְקִיד רוּחֵנוּ פְּדֵה אֹתָנוּ ה' אֵל אֲמֵת, "בְּאֲמֵתְךָ

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'מנב ✧ צמור מוהרנ"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שידף צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" ✧
✧ "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ✧

הַצְמִיתֶם" שִׁבְר תְּשִׁבֵר כָּל חוֹתְמֵיהֶם אֲשֶׁר חָתְמוּ עָלֵינוּ, הוֹצִיאֵנוּ
נָא מֵחֹתְמֵי דְקִלְפָּה, הֶעֱלָנוּ מִהֲרָה וְקִדְּשָׁנוּ וְטַהַרְנוּ מִכָּל הַטְּמָאוֹת
וּמִכָּל הַזְּהֵמוֹת וְכֵנוּ לְשִׁבְר תֵּאֲוֹת נְאוּף לְגַמְרֵי בְּאַמֶּת חָתְמָנוּ נָא
בְּחוֹתְמֵי דְקִדְּשָׁה, חוֹתְמֵי עַל חוֹתְמֵי, לְבַל יִגְעוּ בָנוּ זָרִים מֵעַתָּה וְעַד
עוֹלָם וְחַתְמֵי לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתְךָ, בְּזִכּוֹת הַצְּדִיקִים
הַאֲמֵתִים אֲשֶׁר הֵם חוֹתְמֵי אֲשֶׁר בָּהֶם בָּרָאתָ וְחַתְמֵי עוֹלָמְךָ
מֵרֵאשִׁית וְעַד סוּף, בְּזִכּוֹתְמֵי וְכַח תְּמַשִּׁיךְ עָלֵינוּ כַּח הַמְּגִינֵי אֶרֶץ עַד
שְׁנֵיזְכָּה עַל יָדֶם לְהַעֲלוֹת וּלְבָרֵר מִ"הַחֲתִים בְּשָׂרוֹ" לְחוֹתְמֵי הַקִּדְּשָׁה
וְיִתְנוּצְצוּ הַמַּחֲיִין שְׁלָנוּ בְּקִדְּשָׁה וּבְטַהַרְרָה גְּדוּלָּה בְּשִׁכְלֵי זָךְ וְצַח
וְיִהְיֶה שְׂכָלְנוּ וּמַחְנוּ "הוֹלֵךְ וְאוֹר עַד נְכוּן הַיּוֹם":